

Pentru Viață

Solidaritate pentru amândoi

♥ Dragostea dincolo
de diagnostic

♥ Durerea mamelor
din România

♥ Într-o familie
cu mulți copii

Asociația Studenți pentru viață

studentipentruviata@
gmail.com
0757.517.136

studentipentruviata-
bucuresti

Cod Fiscal: 31835630

Cont în RON:

RO25BTRLRONCRT0V1736790

www.studentipentruviata.ro

ROMÂNIA
pentru VIAȚĂ

Asociația România pentru viață

contact@
romaniapentruviata.ro

f romaniapentruviata

0751.859.467

Cod Fiscal: 41210611

Cont în RON:

RO88RNCB0082163895060001

www.romaniapentruviata.ro

MISIUNE

Credem în respectarea dreptului la viață al tuturor oamenilor din momentul concepției și până la moartea naturală și considerăm că, prin sprijinul acordat mamei și copilului, se pot forma tineri responsabili pentru familie și societate.

Centre care oferă ajutor

ARAD

Asociația M.A.M.A.
Calea Romanilor,
nr. 4-8, bl. K2, sc. A,
ap. 1,
Tel: 0257.211.041,
0751.873.397
mamaarad@
yahoo.com
www.ma-mi.org

IAȘI

Centrul Praesidio
pentru femeile
însărcinate aflate
în dificultate
www.provitaiasi.ro
Tel Verde: 0800
800 116

ORADEA

Centrul de Infor-
mare și Consiliere
„Puls”
Str. Aurel Lazăr, nr.
4A, ap. 8
Tel: 0359.800.665
www.centrulpuls.ro

BUCUREȘTI

Centrele ROUA –
Centrul de
consiliere și sprijin
„Sfânta Alexandra
Împărăteasa”
Victoria Business
Center Tronson 5,
Bloc D1, Et. 2,
Calea Victoriei
155, București
Tel: *8282
sarcina@
centrelero.ua.ro

RÂMNICU VÂLCEA

Centrul de Con-
siliere și Informare
„Doamna Maria
Brâncoveanu”
Str. Scurul Mircea
cel Bătrân, Nr. 1,
Tel: 0734.207.681

SIGHIȘOARA

Casa Vieții
Str. Tache Ionescu,
nr. 10
Tel: 0744.405.250

CLUJ-NAPOCA

Clinica Pro Vita
Str. Teodor Mihali
nr. 38-40
Tel: 0264.431.891,
0748.127.021
provitacluj@
gmail.ro

CONSTANTA

Biroul de consiliere
și informare „Sfinții
Părinți Ioachim și
Ana”.
Așezământul
Vasiliada al
Parohiei „Sf. Vasile
cel Mare”
Str. Ion Neculce 2G
0731365614

TIMISOARA

Fundația Estera
Str. Timotei
Cipariu, nr. 3
Tel: 0256.492.862,
fundatia.ester-
a@gmail.com

CHIȘINĂU, REPUBLICA MOLDOVA

Misiunea Socială
Diaconia
Str. Criuleni 22
(Cart. Poșta
Veche)
Tel: (+373 22)
46-32-28
office@
diaconia.md

SUCEAVA

Centrul Iochebed
Str. Curtea
Domnească, nr.1,
bl. 14, Sc. B, Ap. 2
Tel: 0230.523.380

VALEA PLOPULUI

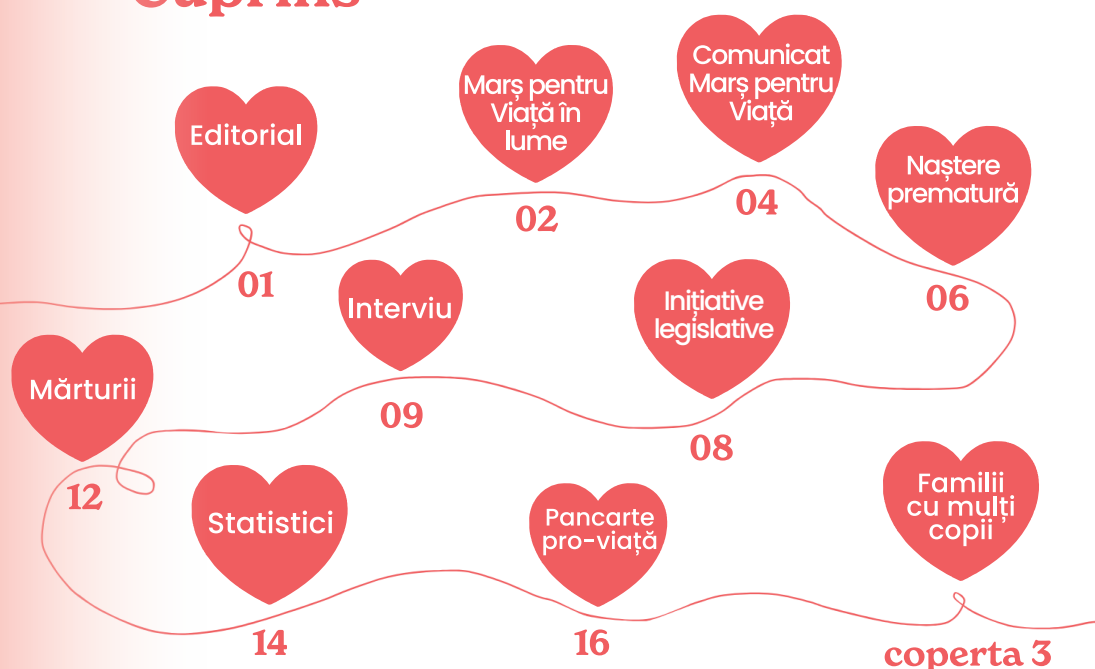
Centrul Social
Pro-Vita al
Parohiei Valea
Plopului
Sat Valea Plopului,
jud. Prahova
Tel: 0745.223.663

Site-uri pro-viață

rolifenews.ro
lifefews.com
stiripentruviata.ro
studentipentruviata.ro
romaniapentruviata.ro
marsulpentruviata.ro
femeifericite.com
avorturiregretate.com
melodiiipentruviata.ro
poeziipentruviata.ro
liveaction.org/news
https://lozierinstitute.org
https://afterabortion.org

Revista poate fi citită și
online pe site-urile
studentipentruviata.ro
romaniapentruviata.ro

Cuprins

Solidaritatea care face diferența: de la cuvinte la acțiune

de Teodora Diana Paul – Președintă Asociația Studenți pentru Viață, București

Vreau să vă spun o poveste despre solidaritate – despre cum grija concretă pentru celălalt poate schimba vieți. Solidaritatea nu e un concept abstract. Ea se educă, se pune în practică, cu impact concret pentru viața oamenilor:

Iunie 2025. Mă sună Andreea, voluntară la Studenți pentru Viață. Colega ei de cameră, Maria, studentă la master, era însărcinată. Se certase cu prietenul ei și se gândea la avort. Nu știa cum ar putea avea grijă singură de copil. În același timp, simțea că **avortul nu e o decizie bună.**

Am vorbit cu Andreea să îi transmită că poate primi **sprijin pe perioada sarcinii și după naștere** și că nu este singură. De fapt, avortul pare o soluție pentru că lipsește sprijinul, nu pentru că o femeie și-l dorește. Pe termen lung, majoritatea femeilor realizează că a fost greșeala vieții.

După trei zile, mi-a scris că împăcase cu prietenul. valuri...

Iulie 2025. Maria e cu prietenul, iar Anmeu să mă sune știe că avortul nu este un păcat grav și dar că nu vede altă **simțea singură**, priet- și se certau des.

Am vorbit aproape o oră. critică, în care te afli, este dacă acum nu poți vedea cum. ușoară, dar ai șansa de a dezvolta care avortul o răpește ireversibil. Există

ajutor. Nu ești singură."

La final, mi-a spus că păstrează copilul. În acea seară am pus-o în legătură cu **Centrele ROUA – voia consiliere profesională.** Tot acolo, **comunitatea de mame** i-a fost alături.

Noiembrie 2025. Ne împrietenisem, așa că mi-am făcut curaj și am întrebat-o:

- Dacă nu am fi ajuns să ne cunoaștem, nu ai fi fost **sprijinită de ROUA**, ai fi făcut avort?
- Da. Pentru că în acel moment eram extrem de speriată și tot ce voiam era să ies din situația în care mă aflam și nu știam decât de avort. Nu aveam idee de sprijin.

Ianuarie 2026. Maria se lupta cu contracțiile și, la scurt timp, a născut un băiețel frumos.

Mă gândesc cât de mult a contat informarea în acest caz. Dacă Andreea nu era la Studenți pentru viață, oare ar fi știut unde să o îndrume pe Maria pentru sprijin? În lipsa lui, Maria ar fi făcut avort din frică și lipsă de alternative. Solidaritatea concretă – a unui voluntar, a unei comunități, a celor care știu să fie aproape – a făcut diferența între viață și moarte. Despre asta este tema Marșului pentru Viață din acest an, „Solidaritate pentru amândoi”: despre copil și mamă, despre a le fi alături și a nu lăsa frica sau lipsa resurselor să decidă în locul lor.

MARȘUL ^{pentru} VIAȚĂ în lume

Primul Marș pentru Viață din lume a fost organizat la Washington, D.C., în 22 ianuarie 1974, ca reacție la deciziile Roe v. Wade și Doe v. Bolton din 22 ianuarie 1973 ale Curții Supreme. Atunci, Curtea Supremă a obligat toate statele americane să legalizeze avortul la cerere, practic pe toată durata sarcinii. Cinci decenii mai târziu, în 24 iunie 2022, Curtea Supremă a emis hotărârea în cazul Dobbs v. Jackson Women's Health Organization, prin care a redat statelor componente SUA dreptul să legisleze avortul la nivel de stat.

📍 WASHINGTON | „Viața este un dar”

23 ianuarie 2026, peste 100.000 de participanți
Debbie Biskey, directoare „Options for her”

Mișcarea pro-viață nu înseamnă doar opoziție față de avort, ci înseamnă a fi de partea vieții în toată frumusețea ei. Suntem de partea copiilor. Suntem de partea femeilor. Suntem de partea familiilor. Suntem de partea adevărului.

Din anii '70 până astăzi, pentru că mentalitatea pro-avort s-a impus în multe țări, tot mai mulți oameni au simțit chemarea și datoria să facă ceva pentru protejarea vieții copiilor nenăscuți, sprijinirea femeilor în criză de sarcină și conștientizarea societății despre cea mai mare încălcare a drepturilor omului. Așa a luat naștere Marșuri pentru Viață în toate colțurile lumii. Iată exemple din ultimul an.

Mike Johnson, președintele Camerei Reprezentanților SUA:

Toți avem un motiv pentru care venim la marș. Povestea vieții mele a început în urma unei sarcini neplanificate, la o mamă adolescentă. Mulți au încercat să îi convingă pe părinții mei că ar trebui să aibă grijă de acea «problemă». Dar sunt pentru totdeauna recunoscător că mi-au oferit o șansă la viață.

📍 PARIS | „Și dacă demnitatea ar fi să protejăm viața?”

18 ianuarie 2026, 10.000 de participanți
Marie-Lys Pellissier, purtătoare de cuvânt

Obiectivul nostru fundamental rămâne același: să reamintim respectul pentru demnitatea umană a vieții, de la început până la sfârșit. Viața nu este de eliminat, ci de însoțit cu compasiune adevărată și îngrijiri paliative dezvoltate.

📍 LONDRA | „Drepturile omului pentru toți oamenii”

6 septembrie 2025, >10.000 de participanți
Carla Lockhart, deputată

Dacă drepturile omului înseamnă cu adevărat ceva, ele trebuie să fie consecvente și să se aplice tuturor [inclusiv copiilor înainte de naștere]. Dacă vrem să vedem o schimbare, fiecare dintre noi trebuie să își facă partea.

📍 ZAGREB | „Alege viața! Și pe mama, și pe copil!”

10 mai 2025
Željka Markić, organizatoare

Avortul nu este o soluție, ci o tragedie. Trebuie să alegem viața – viața mamei aflate într-o situație dificilă și viața copilului care există deja. O societate care sprijină mamele, care le oferă ajutor real – financiar, psihologic, medical – este o societate care alege viața.

📍 SLOVACIA | Marșul pentru viață

20 septembrie 2025, 3.000 de participanți
Rebeka Lukáčová, purtătoare de cuvânt

Nu trebuie să vă temeți de maternitate și nici să o amânați inutil. Vă va oferi mult mai mult decât vă puteți imagina. Veți descoperi în voi o forță și o răbdare despre care nici nu știați că există.

📍 DUBLIN | „Votează pentru viață”

5 mai 2025, mii de participanți
Eilís Mulroy, CEO Pro Life Campaign

Niciun efort sincer pentru viață nu este în zadar. Fiecărei femei care simte că sistemul a eșuat față de ea îi spunem: te vedem, te guzim și suntem alături de tine. Vom continua să luptăm pentru o cale mai bună – una care să protejeze atât mama, cât și copilul, și să ofere sprijin real, nu doar o singură opțiune.

Solidaritate pentru amândoi

Mesaj despre sprijin real pentru mamă și copil, înainte și după naștere

Sâmbătă, 28 martie 2026, va avea loc a șaisprezecea ediție a Marșului pentru Viață, eveniment organizat la finalul campaniei Luna pentru Viață, care se va desfășura în București și în alte localități din România și Republica Moldova. Sub tema „Solidaritate pentru amândoi”, ediția din acest an evidențiază necesitatea sprijinului real pentru mamă și copil, înainte și după naștere, ca responsabilitate comună a societății.

♥ **Marșul pentru Viață** este cel mai amplu eveniment anual pro-viață din România și Republica Moldova și are ca scop conștientizarea și solidaritatea față de situațiile dificile în care se pot afla femeile însărcinate și copiii lor.

Prin mesajele sale, evenimentul încurajează asumarea responsabilității comunitare și construirea unor forme reale de sprijin, capabile să răspundă nevoilor concrete ale mamelor și copiilor.

♥ **Tema ediției** exprimă **solidaritatea față de femeia însărcinată** aflată în fața unei decizii dificile, precum și față de **copilul ei**. Mesajul include rolul celor din jur, parteneri, familie, prieteni și membri ai comunității, care aleg să fie prezenți, să sprijine și să nu judece. Solidaritatea este înțeleasă nu ca lozincă, ci ca formă de responsabilitate și grijă,

manifestată prin sprijin real și soluții concrete. În multe situații, femeile nu caută renunțarea, ci o cale posibilă, iar sprijinul oferit la timp poate schimba parcursuri și poate reda încrederea.

♥ **Marșul pentru Viață este un demers civic deschis întregii societăți, construit pe respect și responsabilitate comună. Evenimentul este deschis tuturor celor care doresc să își exprime solidaritatea și disponibilitatea de a sprijini femeile, copiii și familiile atunci când sprijinul contează. Participarea reprezintă o formă de implicare civică prin prezență și asumare, care aduce împreună oameni și comunități unite de preocuparea pentru viață și responsabilitate socială.**

♥ Marșul pentru Viață se desfășoară într-un cadru apolitic și neconfesional, nu solicită interzicerea legală a avortului, nu susține nicio formă de ostracizare a femeilor și **promovează demnitatea și respectul față de femei și copii, în toate etapele vieții, încurajând implicarea comunitară ca răspuns la realitățile dificile.**

“ **Solidaritatea este înțeleasă (...) ca responsabilitate și grijă, manifestată prin sprijin real și soluții concrete.** ”

♥ Această implicare înseamnă și o adaptarea politicilor publice la realitățile trăite concret de femeile însărcinate. De aceea, prezentăm o serie de propuneri menite să sprijine concret femeile însărcinate și să le recunoască adecvat contribuția la societate. Le puteți consulta la pagina 8.

Pierderea sarcinii și nașterea prematură: dureri invizibile ale mamelor din România

Pierderea unei sarcini lasă un gol greu de înțeles dinafară. Pentru multe mame, posibilitatea de a-și îngropa copilul și de a-și lua rămas bun este un pas esențial în vindecare.

Din păcate, ignorând durerea și posibilitatea firească de a o ameliora, în prezent, în România, copiii pierduți înainte de 28 de săptămâni de sarcină sunt considerați deșeuri medicale, fără a li se recunoaște demnitatea umană, iar părinții nu au voie să îi ia de la spital pentru a-i înmormânta. Ca societate avem de învățat să prețuim bebelușul încă din primul stadiu de dezvoltare și să oferim părinților șansa de a-și lua rămas bun de la copilul pierdut.

♥ „A-mi îngropa copilașul“

De fiecare dată când vorbesc despre pierderile de sarcină, retrăiesc emoțiile puternice de atunci. Nu e ușor. Primul sentiment a fost **vinovăția** – îl întrebam pe Dumnezeu cu ce am greșit de am ajuns să trăiesc o astfel de experiență. Este o **durere greu de descris** – **trupească**, dar mai ales **sufletească**. La două dintre cele cinci sarcini oprite nu a fost nevoie de chiuretaj și a fost puțin mai ușor, pentru că familia mi-a fost alături.

Când a trebuit însă să merg în spital pentru chiuretaj, am simțit că am intrat în **anticamera morții**. Sunt asistentă medicală și știam care ar trebui să fie conduita cadrelor medicale. Ce am trăit a fost strigător la cer – o **atitudine disprețuitoare față de un om în suferință**.

Nu mi-au oferit nici măcar răgazul ca anestezia să-și facă efectul. A fost pe viu, într-o umilință sfâșietoare. O atitudine mai umană mi-ar fi ușurat mult suferința, inclusiv felul în care au primit ideea de a-mi îngropa copilașul. La sarcinile pierdute acasă a fost mai ușor, fiind în grija familiei și putând îngropa ce s-a putut îngropa.

Pierderile de sarcină lasă un gol imens și un dor pentru sufletele pe care nu ai apucat să le cunoști. Dar Dumnezeu, Care le întoarce pe toate spre bine, a umplut fiecare gol prin venirea altui prunc și printr-o prețuire mai mare a vieții!

Daniela B.

În ceea ce privește **sprijinul medical**, am fost priviți cu scepticism; cazul era foarte greu și plin de provocări, însă **medicii și asistentele s-au străduit enorm**. Cât despre **sprijinul societății** – greu de spus ce a însemnat sau nu. Înțelegere reală am primit mai ales **din comunitatea bisericii**, unde **un copil este înțeles ca o bucurie și o binecuvântare pentru familie**. În rest, uneori, reacția pe care o citești printre rânduri este: „Ce ți-a mai trebuit?! Nu aveai deja trei?”

Puterea de a merge mai departe în momentele dificile am găsit-o doar în nădejdea în Dumnezeu,

mămici care plecau acasă fără copilașii lor. Mesajul meu pentru alte mame care trec prin situații similare este să aibă nădejde, să se roage din toată inima și să fie aproape de copilul lor, trup și suflet. Copilul simte că mama este cu el.

Anul trecut, l-am întâlnit pe acest copil. Nu am știut de lupta pe care a dus-o pentru a supraviețui ca prematur, dar mi s-a părut că avea o bucurie aparte, pe care o transmitea și celor din jur. A venit la mine și, deși nu mă cunoștea, mi-a povestit despre familia lui. M-a impresionat felul dezinvolt de a fi. Când am aflat povestea vieții lui, m-am gândit că acest copil putea să nu supraviețuiască dacă doctorii nu își făceau bine treaba, dacă mama lui nu era lângă el, dacă cei din jur nu s-ar fi rugat pentru el și familia

♡ Povestea noastră

Începe la 22 de săptămâni de sarcină, a patra sarcină, precedată de trei cezariene și trei copii născuți la termen. După fisurarea membranelor și pierderea lichidului amniotic, s-a decis internarea, cu speranța că sarcina va putea fi dusă până la 32–34 de săptămâni. Însă, la 29 de săptămâni, cicatricea de pe uter a cedat și am fost supusă celei de-a patra cezariene, o intervenție cu risc major atât pentru mine, cât și pentru copil.

Bebelușul nostru a venit pe lume cu o greutate de 1400g. A fost intubat și a urmat o perioadă de **luptă pentru supraviețuire**. După patru luni de spitalizare, **am plecat acasă cu un bebeluș de 1600g**. Familia a trecut printr-o perioadă foarte grea. Soțul meu venea în fiecare zi la spital în cele patru luni. Ceilalți trei băieți au fost extrem de înțelegători. Îl așteptau cu mare drag pe bebe să vină acasă.

Căruia îi mulțumesc că nu am făcut depresie în cele 4 luni de spitalizare și luptă continuă. Am văzut multe

Anca B.

sa. Nașterea prematură nu este mai puțin copleșitoare. Sunt momente de cumpănă atât pentru copil, cât și pentru mama care se vede nepu-tincioasă în a face ceva pentru bebelușul său.

Cu fiecare ajutor pe care îl oferim, cu fiecare rugăciune pe care o spunem pentru femeile însărcinate, pentru cele care și-au pierdut copiii, pentru cele care nasc prematur, aducem lumină în viața lor, iar Dumnezeu ne va răsplăti înzecit pentru jertfa noastră!

3 propuneri de politici publice pentru viitor

Credem că fiecare viață merită protejată încă din primul moment. În România, multe mame și familii vulnerabile se confruntă cu dificultăți care le pun în pericol bunăstarea și siguranța. Propunerile noastre oferă soluții concrete pentru ca fiecare mamă să fie sprijinită și fiecare copil să aibă un început de viață demn. Lista completă poate fi consultată pe marsulpentruviata.ro.

Protecția femeilor însărcinate aflate sub presiune

Problemă: Nu există un cadru clar de protecție pentru femeile însărcinate care sunt supuse presiunilor, coerciției sau violenței psihologice în legătură cu decizia privind sarcina.

1

♥ **Soluție:** Introducerea posibilității de emitere a unui ordin de protecție în situațiile în care femeia însărcinată se confruntă cu presiuni sau amenințări legate de sarcină.

Sprijin financiar și social pentru părinți

Problemă: Indemnizația de creștere a copilului este acordată după naștere, doar părinților care au lucrat minimum 12 luni în ultimii doi ani înainte de naștere. Acest lucru cauzează inechitate între copii și vulnerabilizează familiile monoparentale sau cu venituri reduse.

2

♥ **Soluție:** Indemnizație de creștere a copilului pentru toate familiile, chiar dacă părintele nu a lucrat 12 luni în ultimii doi ani. Acordarea sprijinului încă din luna a șasea de sarcină, pentru a acoperi costurile legate de monitorizarea medicală, alimentație și îngrijire.

Respect și demnitate în caz de pierdere a sarcinii

Problemă: Legislația actuală permite ca părinții să poată solicita corpul copilului pentru înmormântare doar dacă sarcina a depășit pragul de 28 de săptămâni.

3

♥ **Soluție:** Posibilitatea ca părinții să poată solicita corpul copilului pentru înmormântare indiferent de vârsta gestațională, la cererea expresă a mamei.

Investind în sprijinul mamelor și al copiilor, România își protejează viitorul. Aceste măsuri aduc demnitate, siguranță și șanse egale pentru toți copiii, sprijinind în același timp părinții în misiunea lor cea mai importantă.

Citește
propunerile
complete aici:

„Singurul care nu ne părăsește niciodată este Dumnezeu”

Există familii care trăiesc zilnic ceea ce pentru alții este doar o știre sau o statistică. Șase copii, doi diagnosticați cu o boală genetică gravă, terapii, campanii de strângere de fonduri, nopți scurte și multă rugăciune. În contextul temei Marșului pentru Viață 2026 – „Solidaritate pentru amândoi” – am stat de vorbă cu o mamă pentru care solidaritatea nu este un slogan, ci o experiență trăită – și când a fost prezentă, și când a lipsit.

♥ Sunteți mamă a șase copii, iar doi dintre ei se confruntă cu o boală gravă. Cum arată, în mod concret, o zi obișnuită în familia dumneavoastră?

De cu seară pregătim împreună cu copiii hainele pentru a doua zi. Soțul îi duce dimineața la școală și îi ia la prânz, iar în unele zile îl ajută și eu.

Acasă rămân eu cu Matei (bebelușul de 11 luni), Nicolae (care învață după-amiaza) și Teodor. Avem și un ajutor – o doamnă care ne cunoaște de mult timp și îi **iubește foarte mult pe copii**. De două ori pe săptămână merg dimineața la terapii cu Teodor.

În fiecare seară, de luni până vineri, Ioan și Teodor sunt duși la kinetoterapie de soțul meu,

Cristi. Ziua se încheie târziu, după ce toți copiii se culcă, iar eu mai rămân să strâng prin bucătărie și să mă ocup de **activitățile campaniei** pe care o avem în desfășurare.

♥ Ce reacții întâlniți față de dumneavoastră și față de copiii cu dizabilități?

Am observat că unii oameni aveau o atitudine mai distantă față de mine când eram cu Ioan, comparativ cu momentele în care nu eram cu el. Imaginea unui copil cu dizabilitate poate fi dificil de gestionat pentru alții, iar uneori oamenii se retrag fără să ofere sprijin, poate și din **teama că pot fi afectați emoțional**.

Pe de altă parte, această distanță a fost, totuși, una civilizată: nu s-au spus lucruri urâte, ci doar nu au intervenit. Au fost, însă, și excepții frumoase: **prietenii adevărați** care au rămas alături de noi și ne-au **sprijinit concret**.

♥ Ce ar avea nevoie să audă părinții care se află la începutul unui drum asemănător, care se simt singuri, copleșiți sau poate chiar judecați?

♥ Ce le-ați spune celor care nu cunosc realitatea unei familii cu copii cu dizabilități, pentru a încuraja mai multă înțelegere și respect?

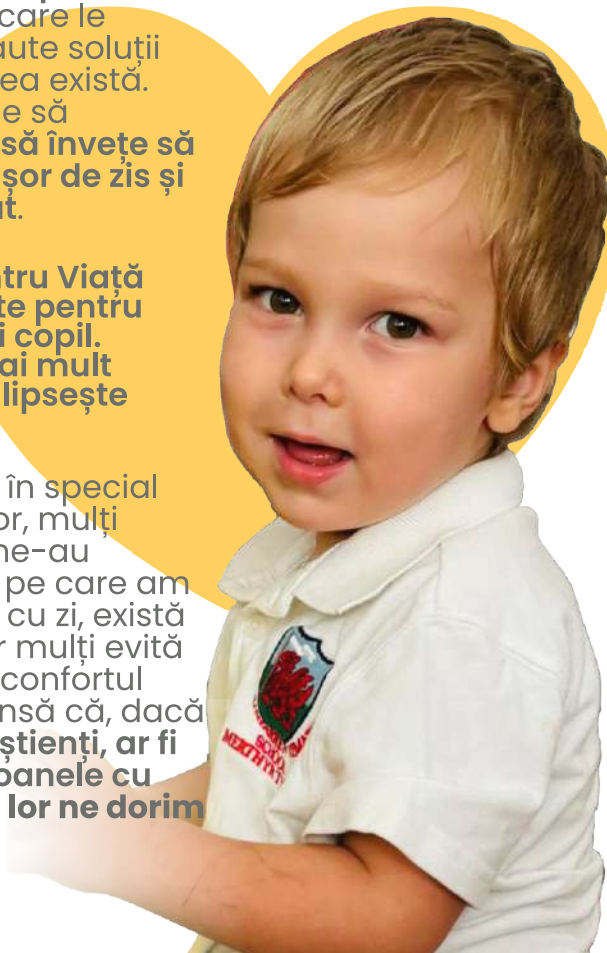
„La inimile lor ne dorim să ajungem.”

Noi încă suntem în această luptă și lucrurile sunt proaspete: de 10 luni am aflat că **și Teodor este bolnav**. Singurul care nu ne părăsește niciodată este Dumnezeu.

Este important ca părinții să prețuiască sprijinul din partea prietenilor și familiei care le rămân alături și să caute soluții medicale dacă acestea există. Dacă nu există, trebuie să **accepte realitatea și să învețe să trăiască cu ea**. Este ușor de zis și foarte greu de realizat.

♥ Tema Marșului pentru Viață 2026 este „Solidaritate pentru amândoi” – mamă și copil. Când ați simțit cel mai mult solidaritatea și unde lipsește ea azi?

Am simțit solidaritate în special prin sprijinul oamenilor, mulți dintre ei străini, care ne-au susținut în campania pe care am inițiat-o. În viața de zi cu zi, există **oameni empatici**, dar mulți evită ceea ce le afectează confortul fizic sau psihic. Cred însă că, dacă oamenii ar fi **mai conștienți, ar fi dispuși să ajute persoanele cu dizabilități**. **La inimile lor ne dorim să ajungem.**

Că sunt norocoși. Că **sănătatea este un dar și că se poate întâmpla oricui să se îmbolnăvească**. Că ultimul lucru care ar putea ajuta o familie cu copii cu dizabilități este să fie judecată.

Cred că **oamenii buni sunt oameni puternici și că binele este o putere**. Este ușor să faci rău, dar **pentru a face bine trebuie să te străduiești**. Este nevoie de putere ca să fii alături de cel bolnav, să treci peste durerea de a vedea un copil suferind și să te gândești cât de greu le este părinților și acelui copil care nu poate merge. Apoi **trebuie să ai răbdare**: să stai lângă el, să obosești ridicându-l sau împingând căruciorul.

Toate aceste lucruri se pot depăși prin iubire: iubire față de acești copii, iubire față de Dumnezeu, și prin a **vedea, în fiecare om care suferă, chipul lui Dumnezeu**. Cred, așa cum spunea și Balzac, că **un om aflat în suferință trebuie respectat tocmai pentru că suferă și pentru că poartă o asemenea povară**.

Sprijinul tău FACE diferența pentru Ioan și Teodor ♥

Familia Rusu desfășoară o **campanie de strângere de fonduri** pentru tratamentul lui Ioan și Teodor. Cei doi copii pot fi salvați dacă vor beneficia de un tratament genetic în valoare de aprox. 2 milioane de dolari. Acum mai este nevoie de aprox. **800.000 de dolari**, care trebuie strânși pentru a opri evoluția bolii și a le oferi șansa la recuperare.
Teodor are posibilitatea unei recuperări complete!

Asociația Ioan și Teodor CMT4J

IBAN:

RO23 RNCB 0068 1831 7093 0001

Telefon: +4 0774 923 591

Revolut beneficiar: Valentina Rusu

IBAN:

RO40 REVO 0000 1518 9158 4434

Cod BIC/SWIFT: **REVOROBB**

@rusuvalentina1987

MĂRTURII

despre criza de sarcină

♥ **Dr. Eliza Maria Clotea: o criză de sarcină în urma unei tomografii computerizate (CT)**

Îmi amintesc de Elena*, o fetiță care s-a născut în februarie 2023. Mama ei, neștiind că este însărcinată, a făcut o tomografie computerizată (CT) pulmonar având pneumonie. La câteva săptămâni, a descoperit că este însărcinată în 11 săptămâni. Șoc, teamă, negare.

Demers 1, 2, 3 ...

Primul și al doilea medic la care s-a dus i-a recomandat imediat să facă avort, spunându-i că acest copil va fi afectat grav în urma expunerii la CT. Al treilea medic i-a spus că probabil nu ar fi afectat, dar se oferă să îi facă avort dacă dorește.

Informații corecte

Când am intrat în legătură cu ea, i-am promis că o ajut să găsească informații corecte și că o voi sprijini indiferent dacă bebelușul ar fi afectat sau nu. Nu cunoșteam în detaliu implicațiile unui CT în sarcină, așa că am început să caut. Timpul era prețios – femeia avea o programarea pentru avort în 2 zile

Voi rămâne veșnic recunoscătoare celor de la **The Health Physics Society**, o pagină medicală dedicată popularizării științei legate de **expunerea la radiații**. Ei explică:

- 1 Orice investigație cu raze X care nu vizează pelvisul (zona unde se afla uterul și sarcina) nu afectează copilul;
- 2 Un CT de pelvis conține doar 1/10 din doza care ar produce efecte dăunătoare.

În acel moment, am simțit că KNOWLEDGE IS POWER: informațiile pe care i le-am oferit Mariei* au ajutat-o să anuleze programarea la avort. În februarie s-a născut Elena*, sănătoasă, voinică, o bucurie. Slavă Domnului pentru fiecare ocazie de a-i ajuta pe cei din jur!

*Numele au fost schimbate pentru protejarea identității.

♥ **Pentru mine, avortul nu este ceva abstract. Este realitatea în care eram la un pas să-mi pierd viața.**

Eram în primul an de facultate. Obișnuiam să le povestesc părinților ce făceam în cămin, unde știau că îmi petreceam timpul atât cu băieții, cât și cu fete. Într-o zi, mama mi-a spus din senin: – Știi, nu ar fi nicio problemă legat de copil dacă s-ar întâmpla rămână gravidă o fată. Surprins, am întrebat-o pe un ton ușor deranjat ce vrea să spună cu asta. La care mama mi-a răspuns: – Nimic, doar că m-aș bucura să mai cresc un copil. Tata nu spunea nimic, doar zâmbea ușor. Iar eu am încheiat discuția spunându-i că nu se va întâmpla asta.

Două zile mai târziu, când am rămas doar eu cu tata acasă, m-a întrebat: – Știi de ce ți-a spus mama că nu este nicio problemă cu copilul? – De ce? – Ea a plâns foarte mult când a aflat că este gravidă cu tine, dar nu de fericire. Toată perioada sarcinii **a vrut să facă avort, pentru că nu aveam o situație financiară bună**, aveam amândoi în jur de 40 de ani și fratele tău mai mare se pregătea să intre la liceu. Oricât încercam să o **încurajez că totul va fi bine**, nu mă asculta. Așa că i-am spus ceva grav: dacă va face avort, vom divorța – știam că nu o să facă și nu o să divorțăm, bineînțeles, dar a fost singurul mod de a o scoate din panica ce o cuprinsese.

Auzind asta, am înțeles altfel cuvintele mamei mele din bucătărie. Și am înțeles de ce zâmbea tata: era ca și cum mama îi confirma încă o dată că a procedat bine cu două decenii în urmă. Pentru mine, **avortul nu este ceva abstract**. Este realitatea în care eram la un pas să-mi pierd viața – și realitatea în care, din păcate, **milioane de copii își pierd viața anual în lume.**

A.

MĂRTURII

„Știam că e bine să naști copiii, că sunt dăruți de Dumnezeu, dar în acel moment aveam doar frica de ce o să se întâmple și gândul la avort.”

Mă numesc Marina. Am 74 de ani acum și sunt la pensie.

Am fost zeci de ani **asistentă medicală**, întâi la stat, iar după '90 la privat. M-am **căsătorit** în tinerețe **cu un băiat credincios**. Când eram însărcinată în 7 luni cu primul copil, am făcut apendicită. M-au operat de urgență, a fost dificil. Mi-au scos și trompa dreaptă, că era plină de puroi. Am născut foarte greu. S-a lipit greu operația. M-a ajutat Dumnezeu și am născut cu bine, un băiat, care a devenit preot.

După naștere, medicii mi-au zis că **e foarte greu de rămas însărcinată** cu o singură trompă. Dar, **după un timp s-a întâmplat!** Aveam o teamă foarte mare legată de operația aceea. M-am gândit imediat să fac avort. Știam că **e bine să naști copiii**, că sunt **dăruți de Dumnezeu**, dar în acel moment s-au șters toate aceste lucruri din mintea mea. Aveam doar **frica de ce o să se întâmple și gândul la avort**.

Visul

În următoarea noapte **am visat o fetiță foarte frumoasă**, care m-a tras spre ea, m-a sărutat pe ambii ochi. Avea în mâini o eșarfă mare, neagră, iar **o voce îmi cerea icoana cu Mântuitorul** pe care o aveam în cameră.

Mi-a fost ușor să fac avort, fiind cadru medical. Am găsit un doctor și am făcut avortul, deși **nu era legal în acea vreme**. În cei 50 de ani care au urmat, viața mea a fost o suferință continuă.

Familia mea s-a destrămat

Când am rămas însărcinată cu fetița, soțul a zis că, dacă o voi naște, de bucurie se va duce în genunchi până la serviciu și înapoi. Vă dați seama că n-am ținut cont nici de el, nici de ce gândisem la începutul căsătoriei, că vrem o viață de familie frumoasă și mai mulți copii. **Am plâns toată viața după ea**. Dacă eram înțeleaptă, acum aveam doi copii în viață. Probabil eram mai fericită, mai mulțumită.

*Marina
Mărturie publicată
integral în cartea „În
mijlocul furtunii: mărturii
despre criza de sarcină”*

Statistici despre viață

Subraportarea avorturilor în România: un număr foarte mare pe hârtie, un număr și mai mare în realitate.

În România, în perioada 1958–2023, statisticile instituțiilor de stat au înregistrat 23.046.154 de avorturi legale. Acest număr nu include avorturile făcute în clinicile private și în unele spitale de stat care nu raportează datele, avorturile medicamentoase, avorturile făcute de românii plecați la muncă în străinătate (majoritatea aflați la vârstă fertilă), avorturi ilegale, situațiile în care se fac avorturi la cerere, dar se consemnează că sunt chiuretaje la sarcini oprite din evoluție. Înregistrarea acestora în statisticile oficiale probabil ar duce, probabil, un număr dublu de avorturi față de cel oficial.

Fenomenul subraportării nu aparține doar trecutului, ci continuă și în prezent. De exemplu, în primele nouă luni ale anului 2025 (ianuarie–septembrie), în județele Călărași, Hunedoara și Olt au fost raportate oficial zero avorturi la cerere, fapt care ridică serioase semne de întrebare privind acuratețea datelor statistice.*

După 1958, când a fost legalizat, și până în prezent, incidența avortului a fost mai mare decât în țările occidentale, indiferent de regimul politic al României sau de regimul legal al avortului!

- 7.521.100 avorturi în perioada de liberalizare 1958–1966 (9 ani)**;
- 7.298.402 avorturi legale în perioada de restricționare 1967–1989 (24 ani)**;
- 8.226.652 avorturi în perioada de liberalizare 1990–2023 (34 ani)***.

După Rusia, România este a doua țară din lume în ceea ce privește mărimea raportului avorturi/populație existentă.

În România, media națională este de trei avorturi în viața unei femei, pe când în țările occidentale este de cel mult un avort. În anul 1965, România deține recordul pentru cea mai mare rată de avorturi la 1000 de femei din istoria avortului pe plan internațional, de 252 avorturi/1000 femei. În acel an s-au făcut 1.112.704 avorturi legale.****

Surse:

* INSP, Centrul Național de Statistică în Sănătate Publică, Buletin informativ – Principali indicatori ai cunoașterii stării de sănătate – 9 luni 2025 comparativ cu 9 luni 2024, online la file:///C:/Users/Diana/Downloads/Buletin-Informativ-Principali-Indicatori-ai-Starii-de-Sanata-te-pe-9-luni-2025.pdf

** Abortion statistics and other data—Johnston's Archive, „Historical abortion statistics, Romania”, iulie 2023, alcătuită de Wm. Robert Johnston, online la <http://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/ab-romania.html>

*** Institutul Național de Statistică, 2024, Baza de date Tempo-Online, Populație, online la <http://statistici.insse.ro:8077/tempo-online/#/pages/table/insse-table>; datele sunt subraportate:

ele nu conțin numărul avorturilor din clinicile private și nici numărul avorturilor medicamentoase.

**** Stanley K. Henshaw Susheela Singh, Taylor Haas, „The Incidence of Abortion Worldwide”, The Guttmacher Institute, online la <https://www.guttmacher.org/journals/ipsrh/1999/01/incidence-abortion-worldwide#:~:text=The%20highest%20abortion%20rate%20ever,as%20termination%20of%20known%20pregnancies>.

An	număr avorturi înregistrate	procent avorturi	procent nașteri	nr. copii născuți vii
1958	112.100 ^[1]	22%	78%	390.500 ^[1]
1959	578.000 ^[1]	61%	39%	368.007 ^[1]
1960	769.776 ^[1]	69%	31%	352.241 ^[1]
1961	859.533 ^[1]	73%	27%	324.859 ^[1]
1962	961.679 ^[1]	76%	24%	301.985 ^[1]
1963	1.034.987 ^[1]	78%	22%	294.886 ^[1]
1964	1.097.932 ^[1]	79%	21%	287.383 ^[1]
1965	1.112.704 ^[1]	80%	20%	278.362 ^[1]
1966	973.447 ^[1]	78%	22%	273.678 ^[1]
1967	205.783 ^[1]	28%	72%	522.900 ^[1]
1968	220.193 ^[1]	29%	71%	526.091 ^[1]
1969	257.496 ^[1]	36%	64%	465.764 ^[1]
1970	292.410 ^[1]	41%	59%	427.034 ^[1]
1971	341.740 ^[1]	44%	56%	400.146 ^[1]
1972	380.625 ^[1]	49%	51%	389.153 ^[1]
1973	375.752 ^[1]	50%	50%	378.696 ^[1]
1974	334.621 ^[1]	44%	56%	427.732 ^[1]
1975	359.417 ^[1]	46%	54%	418.185 ^[1]
1976	383.220 ^[1]	48%	52%	417.353 ^[1]
1977	378.990 ^[1]	47%	53%	423.958 ^[1]
1978	394.638 ^[1]	49%	51%	416.598 ^[1]
1979	403.776 ^[1]	50%	50%	410.603 ^[1]
1980	413.093 ^[1]	51%	49%	398.904 ^[1]
1981	427.081 ^[1]	53%	47%	381.101 ^[1]
1982	468.041 ^[1]	58%	42%	344.369 ^[1]
1983	421.486 ^[1]	57%	43%	321.498 ^[1]
1984	303.123 ^[1]	46%	54%	350.741 ^[1]
1985	302.838 ^[1]	46%	54%	358.797 ^[1]
1986	183.959 ^[1]	33%	67%	376.896 ^[1]
1987	182.442 ^[1]	32%	68%	383.199 ^[1]
1988	185.416 ^[1]	33%	67%	380.043 ^[1]
1989	193.084 ^[1]	34%	66%	369.544 ^[1]
1990	992.265 ^[2]	76%	24%	314.746 ^[2]
1991	866.934 ^[2]	76%	24%	275.275 ^[2]
1992	691.863 ^[2]	73%	27%	260.393 ^[2]
1993	585.761 ^[2]	70%	30%	249.994 ^[2]
1994	530.191 ^[2]	68%	32%	246.736 ^[2]
1995	502.840 ^[2]	68%	32%	236.640 ^[2]
1996	455.340 ^[2]	66%	34%	231.348 ^[2]
1997	346.468 ^[2]	59%	41%	236.891 ^[2]
1998	270.930 ^[2]	53%	47%	237.297 ^[2]
1999	259.266 ^[2]	53%	47%	234.600 ^[2]
2000	257.267 ^[2]	52%	48%	234.521 ^[2]
2001	253.426 ^[2]	54%	46%	220.368 ^[2]
2002	246.714 ^[2]	54%	46%	216.261 ^[2]
2003	223.914 ^[2]	51%	49%	212.459 ^[2]
2004	189.683 ^[2]	47%	53%	216.261 ^[2]
2005	162.087 ^[2]	43%	57%	221.020 ^[2]
2006	149.598 ^[2]	41%	59%	219.483 ^[2]
2007	136.647 ^[2]	39%	61%	214.728 ^[2]
2008	127.410 ^[2]	37%	63%	221.900 ^[2]
2009	115.457 ^[2]	34%	66%	222.388 ^[2]
2010	101.271 ^[2]	32%	68%	418.185 ^[2]
2011	102.896 ^[2]	34%	66%	196.242 ^[2]
2012	87.477 ^[2]	31%	69%	201.104 ^[2]
2013	85.742 ^[2]	30%	70%	214.932 ^[2]
2014	77.806 ^[2]	30%	70%	202.501 ^[2]
2015	70.447 ^[2]	25%	75%	206.190 ^[2]
2016	63.085 ^[2]	23%	77%	209.641 ^[2]
2017	55.931 ^[2]	21%	79%	205.835 ^[2]
2018	52.018 ^[2]	20%	80%	206.575 ^[2]
2019	47.167 ^[2]	19%	81%	203.109 ^[2]
2020	31.681 ^[2]	13%	87%	211.273 ^[2]
2021	29.066 ^[2]	13%	87%	203.418 ^[2]
2022	28.420 ^[2]	14%	86%	182.083 ^[2]
2023	29.584 ^[2]	15%	85%	164.004 ^[2]
2024	29.391 ^[2]	16%	84%	157.270 ^[2]

Fertilizarea în vitro: câte vieți se nasc, de fapt?

În ultimele decenii, fertilizarea in vitro (FIV) a fost prezentată drept o soluție modernă pentru infertilitate. Mai puțin discutat este însă costul uman al acestor proceduri: numărul foarte mare de embrioni creați care nu ajung niciodată să se nască.

Un editorial de tip meta-analiză publicat în 2019 de profesorul și ginecologul Bart Fauser, de la Universitatea din Utrecht (Olanda), în revista Reproductive Biomedicine Online, arată că, la nivel global, aveau loc aproximativ 2,5 milioane de proceduri FIV anual, din care rezultau în jur de 500.000 de nașteri.

Având în vedere faptul că, în medie, într-un ciclu de fertilizare în vitro (FIV) sunt creați aproximativ 7-8 embrioni, rezultă că anual erau concepuți între 17,5 și 20 de milioane de embrioni. Dintre aceștia, doar aproximativ 2,5-3% ajungeau să se nască.

Sursă:

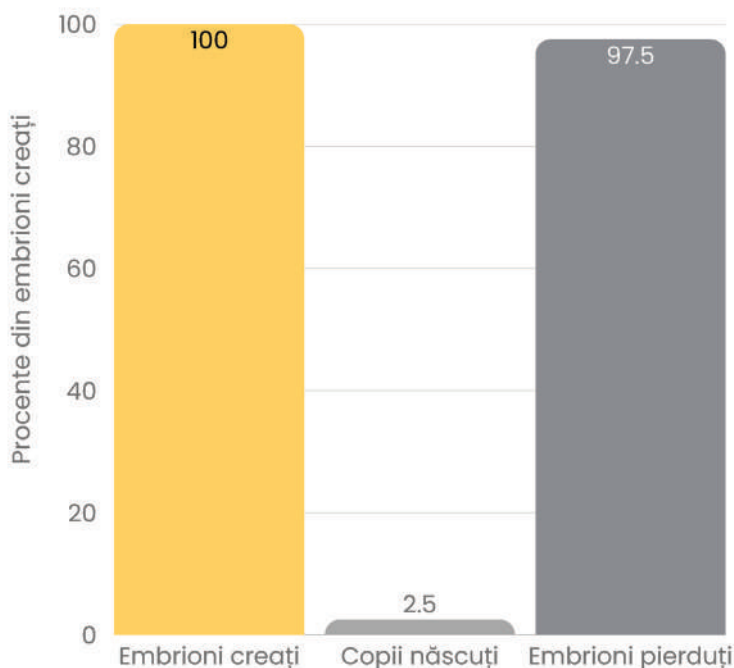
Fauser, B. C. J. M. (2019). Towards the global coverage of a unified registry of IVF outcomes. Reproductive Biomedicine Online, online la [https://www.rbmojournal.com/article/S1472-6483\(2018\)2930598-4/fulltext](https://www.rbmojournal.com/article/S1472-6483(2018)2930598-4/fulltext)
RoLifeNews, FIV: milioane de embrioni își pierd viața în fiecare an, online la: <https://rolifnews.ro/blog/2025/06/07/fiv-milioane-de-embrioni-isi-pierd-viata-in-fiecare-an/>

Aceasta înseamnă că între **96%** și **97,5%** dintre embrionii creați în cadrul procedurilor FIV își pierdeau viața înainte de naștere. Unii mureau de la sine în procesul de implantare, alții erau eliminați prin selecție genetică, iar alții erau considerați „supranumerari” și distruși / congelați pe termen nedefinit.

Aceste date ridică o întrebare fundamentală: **poate fi considerată cu adevărat umană o tehnologie care presupune pierderea sistematică a majorității vieților pe care le creează?**

În contextul în care și România discută finanțarea publică a procedurilor FIV, fără o protecție clară pentru embrioni, această realitate nu poate fi ignorată. Sprijinul pentru familie nu poate fi separat de respectul pentru viața umană, încă din primul ei moment.

Rezultatele globale ale procedurilor FIV (Fauser, 2019)

Scrise cu iubire, ridicate cu mult curaj:

pancarte de la cel mai mare Marș pentru Viață.

La Marșul pentru Viață din Washington, D.C., participă anual peste 100.000 de oameni, iar mii dintre ei vin cu pancarte handmade. Ele surprind, de fapt, esența mesajului pro-viață așa cum este înțeles și trăit de participanți: mărturii personale, sloganuri, statistici sau versete biblice. Am ales cu greu câteva dintre ele, ca să fie o inspirație pentru cei care le citesc să sprijine femeile însărcinate, mamele și copiii.

Tinerii din familii numeroase din Franța: „Nu te simți NICIODATĂ SINGUR”

În vara lui 2025 am participat într-o tabără pro-viață în Franța, unde, alături de prietena mea, Teodora, am discutat cu mai mulți tineri din familii cu mulți copii despre binecuvântarea de a crește într-o astfel de familie, despre bucuriile, dar și provocările pe care le întâmpină și despre lupta pentru viață pe care o duc într-o societate care și-a pierdut mult reperele morale.

Cum este să trăiești într-o familie așa numeroasă?

„Viața de familie este cu adevărat o viață plină de bucurie și dragoste. Fără frații mei, nu aș fi omul care sunt astăzi, te ajută să te dezvolti. Noi îi învățăm multe pe cei mici, iar ei, de asemenea, ne învață enorm pe noi.” (Mathilde, 3 frați)

„Există o forță a familiilor mari, nu te simți niciodată singur.” (Anastasia, 7 frați și surori)
„Avem o legătură cu frații și surorile noastre pe care nu o avem cu alții pentru că pe ei nu i-am ales. Familia este locul iubirii necondiționate, chiar și când greșim.” (Marie-Lys, 4 frați și surori)

De unde crezi că au avut părinții voștri puterea să crească atât de mulți copii?

„Părinții mei sunt un adevărat model de dragoste pentru mine. Au reușit să ne educe pe noi patru datorită acestei iubiri.” (Mathilde, 3 frați)

„Cred că este un har dat de Dumnezeu. De vreme ce le-a dăruit părinților mei să aibă atât de mulți copii, înseamnă că i-a considerat capabili să împlinească această misiune.” (Anastasia, 7 frați și surori)

„Au primit fiecare viață care le-a fost oferită cu o mare dragoste. De fapt, începând cu al treilea copil, al patrulea, al cincilea, a devenit tot mai ușor” (Capucine, 8 frați și surori)

Ce le-ai spune părinților care se tem că nu ar face față unui copil neașteptat?

„Să lase acest imprevizibil să devină o forță. Chiar dacă copilul vine neașteptat, este o misiune, este un adevărat dar de la Dumnezeu.” (Anastasia, șapte frați și surori)

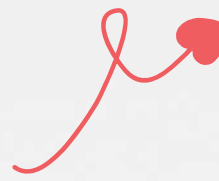
„Copilul este deja aici, chiar dacă sarcina este în desfășurare. Cred că trebuie să știm să facem față unor situații neprevăzute, pentru că fiecare sarcină are o latură care surprinde. Apoi, poate nu suntem pregătiți să primim copilul imediat când aflăm de sarcină, dar după nouă luni poate exista o evoluție. Trebuie să avem curaj!” (Clotilde, 6 frați și surori)

De ce ești pro-viață?

„Din simplul și bunul motiv că orice viață merită să fie trăită. Nu avem dreptul să spunem tu ești legitim să trăiești și tu nu ești.” (Anastasia, 7 frați și surori)

„Nu pot să consider că această ființă umană este mai mult sau mai puțin om decât alta. Și, din moment ce sunt împotriva luării vieții unei persoane deja născute, fie ea de 20, de 30 sau de 50 de ani, la fel sunt și înainte de naștere.” (Capucine, 8 frați și surori)

„Viața unui om începe încă de la concepție. Este suficient să privim definițiile științifice ale unui făt și vom vedea imediat că este o ființă umană. Și cred că este o distrugere a naturii noastre să recurgem la avort. Este ceva care ne rănește profund.” (Marie, 5 frați și surori)

„Să nu spui!” este o poveste despre un copil obișnuit, pus într-o situație care, la început, pare normală. Un fotograf apreciat, un concurs, un cadou, mesaje „de ajutor”... și, pas cu pas, apare presiunea: „să nu spui nimănui” ceva.

Cartea urmărește felul în care manipularea unui copil nu începe brusc, ci prin gesturi mici și pași progresivi – complimente, secrete, favoruri, izolare, control asupra telefonului. Cititorul vede ce simte copilul: confuzie, rușine, teamă, blocaj. Și afla calea de ieșire: să spună părinților ce i se întâmplă.

La final, cartea include două anexe clare și aplicate:

♥ Anexă pentru copii – reguli simple de siguranță (în viața reală și online), explicația „semnalelor din corp”, pași concreți de urmat și lista oamenilor de încredere.

♥ Anexă pentru părinți, cadre didactice și consilieri – explicația mecanismelor de manipulare, tiparele de control folosite de abuzatori, reacțiile normale ale copiilor și recomandări pentru conversații sigure.